

Quines actituds pròpies de pasqua recomanaria als meus amics

Dll, 16/05/2011 per Catalunya Religió
[Contemplació de l'Evangeli](#)

1. Jesús viu és dolç i humil de cor

De tant en tant ens “encenem”. Vull dir que ens puja el geni i es produeix una explosió més o menys intensa.

- “Mossèn, no s’encengui”, em deia el company capellà de la Parròquia dels Àngels en els darrers norantes.

- “No puc fer-hi res”, li responia. Però no era pas veritat. Sí que puc fer alguna cosa per a no exaltar-me, no cridar, no crispar-me per un no-res, no atropellar els altres.

Puc romandre en pau, tot confiant que, en Pasqua, Jesús em diu: “Pau a vosaltres”, perquè la pau és un do i una tasca, com tantes coses de la vida de l’evangeli. Do de Déu i aplicació humana.

Exemples: no hem de patir pel que no cal patir; no hem de dispersar ni la ment ni l’acció; no hem d’anar estressats, ràpids com una bala de canó.

Jesús és la Nostra Pau. Quan vol que l’item es presenta com a dolç i humil de cor. Una mirada cap endins m’és suficient per a saber-me situat en l’Amor de Déu. Una mirada cap enfora m’és suficient per saber què esperen de mi els qui m’envolten.

2. Alegria

Com puc somriure amb totes les calamitats que hi ha en el món: des de les desgràcies familiars fins a la crisi i el canvi climàtic. Puc somriure perquè malgrat tot camino. Caminem cap el Regne de Déu. El Pare ens atreu amb el seu amor vers Crist: formem part del seu Cós ple de vida. I Crist, des de la “dreta del Pare” ens està regalant el seu Esperit de Veritat i d’Amor.

Sí: és la bona notícia de la Pasqua la que ens permet somriure en mig del dolor del món, amb una alegria que ningú no ens prendrà. Aquest somriure no és autosuficient, sinó que indica una visió positiva del món i de la gent. Tenim un tast de la felicitat de Déu perquè la bona notícia de Pasqua és: “la vostra vida està amagada en Déu, juntament amb Crist” (Colossencs 3, 3).

3. La unitat de conèixer, estimar i actuar

Jesús, quan crida Maria Magdalena pel seu nom -“Maria”— simultàniament la coneix, l’estima i estableix amb ella la comunió de fe viva que actua per l’amor.

Desitjo als meus amics que, en cada un d’ells, vagin ben junts el coneixement, l’estimació i l’acció bondadosa que tendeix a la comunitat i a la comunió de tots, com a superació de l’individualisme ferotge que sovint vivim. Ben junts coneixement, amor i acció de caritat. Aquest impuls que imita Jesús és més

poderós que tot el mal del món.

Perquè no és la meva facultat de conèixer la que coneix els altres, ni la meva facultat d'estimar els altres la que els estima. *Sóc jo, sóc jo mateix, subjecte viu*, el que coneix i estima amb les facultats d'entendre i d'estimar (necessàriament unida al conèixer). I, encara més: feliços si sabeu traslladar a l'acció tot el que coneixeu i estimeu. Ho diu Jesús: "Ara que heu entès tot això, feliços de vosaltres si ho poseu en pràctica" (Jn 13, 17).